

Wojewódzki Sąd Administracyjny wypowiedział się – w kontekście kwalifikacji stacji bazowych telefonii komórkowej jako przedsięwzięć mogących zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – na temat rozbieżności co do interpretacji § 2 ust. 1 pkt 7 i § 3 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Jakie stanowisko przyjął w tym zakresie Sąd?

WSA na wstępie wskazał, że zgodnie z literalnym brzmieniem końcowej części tych przepisów równoważną moc promieniowaną izotropowo wyznacza się dla pojedynczej anteny także w przypadku, gdy na terenie tego samego zakładu lub obiektu znajduje się realizowana lub zrealizowana inna instalacja radiokomunikacyjna, radionawigacyjna lub radiolokacyjna – a przyjmując taką interpretację, kwalifikacja danego przedsięwzięcia odbywa się zawsze przy uwzględnieniu wartości EIRP dla pojedynczych anten, niezależnie od tego, ile anten obejmuje cała projektowana stacja bazowa.

Równocześnie jednak Wojewódzki Sąd zdecydowanie podkreślił, że w orzecznictwie sądów administracyjnych dominuje pogląd przeciwny, wskazujący na konieczność zastosowania w analizowanym przypadku tzw. zasady sumowania, czyli uwzględnienia mocy nie pojedynczych, lecz wszystkich anten (co do których możliwe jest nakładanie się wiązek promieniowania). Pogląd ten – jak przypomniał WSA – z jednej strony opiera się na treści § 3 ust. 2 pkt 3 przywołanego rozporządzenia, w świetle którego do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się również przedsięwzięcia nieosiągające progów określonych w § 3 ust. 1, jeżeli po zsumowaniu parametrów charakteryzujących przedsięwzięcie z parametrami planowanego, realizowanego lub zrealizowanego przedsięwzięcia tego samego rodzaju znajdującego się na terenie jednego zakładu lub obiektu osiągną progi określone w ust. 1. Z drugiej strony konieczność stosowania zasady kumulacji mocy anten uzasadnia się odwołaniem do wykładni celowościowej i systemowej – zaznaczył Sąd. Podkreślił również, że konieczne jest ustalenie, w jaki sposób cała inwestycja (a nie poszczególne anteny) wpłynie na środowisko; a w celu ustalenia zasięgu pola elektromagnetycznego konieczne jest wyjaśnienie, czy moc anten planowanych do zainstalowania w ramach tego samego przedsięwzięcia nie kumuluje się wzajemnie. Innymi słowy: dla ustalenia czy mamy do czynienia z inwestycją mogącą znacząco oddziaływać na środowisko, wymagane jest uwzględnienie kumulacji oddziaływań lub sumowania się parametrów tego samego rodzaju przedsięwzięcia – orzekł WSA.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 28 stycznia 2021 r., II SA/Go 662/20

Źródło: [CBOSA](#)